

udvalg godkendte resolution med 33 stemmer for, 13 imod, herunder Danmark, medens 8 stemte passivt.

Efter afstemningen udtalte den hollandske delegerede, at hans regering ikke agtede at genoptage indsendelsen af oplysninger, uanset at den vedtagne resolution i sin operative del indeholdt en opfordring til den hollandske regering herom.

b. USAs ophør med at indsende oplysninger om Puerto Rico.

Forhandlingerne i 4. udvalg angående ovennævnte spørgsmål indledtes med, at den amerikanske repræsentant i udvalget gav en redegørelse for sagens hidtidige udvikling og Puerto Ricos nuværende statsretlige stilling. Fra amerikansk side blev det understreget, at den trufne ordning var godkendt med overvældende flertal af Puerto Ricos befolkning.

En del latinamerikanske stater, herunder Brasilien, Chile, Cuba, Den Dominikanske Republik, Ecuador, Panama og Peru, fandt, at alle fornødne garantier vedrørende folkenes selvbestemmelsesret var blevet opfyldt i det her foreliggende tilfælde, og at Puerto Rico således havde opnået et fuldt mål af selvstyre, der berettigede til at ophøre med indsendelse af oplysninger efter pagtens art. 73 e; Cubas repræsentant udtalte, at Puerto Ricos befolkning efter hans mening havde fået en forfatning, der kunne tjene som mønster for alle folk, der stræbte efter selvstyre, og han var overbevist om, at dersom Puerto Rico en dag ønskede fuld uafhængighed, ville USA ikke modsætte sig et sådant ønske.

Andre latinamerikanske lande, navnlig Mexico og Honduras, erkendte gerne de store fremskridt, der var sket, men kunne ikke anerkende, at Puerto Rico havde opnået fuldt mål af selvstyre, der berettigede til at ophøre med at indsende oplysninger.

Østblokken fandt, at USA ved at ophøre med indsendelse af oplysninger havde krænkede pagten, og at Puerto Rico stadig var en koloni under USAs politiske og økonomiske kontrol.

Blandt de administrerende magter gjorde Canada opmærksom på, at ikke-selvstyrende områder normalt nåede selvstyre skridt for skridt. Puerto Rico havde nået

et standpunkt, på hvilket området selv udøvede fuld kontrol på økonomiske, sociale og undervisningsmæssige felter, og Puerto Rico var et godt eksempel på et land, der havde benyttet sig af sin selvbestemmelsesret.

Herefter fremsatte 7 latinamerikanske stater et resolutionsforslag, som fastslår, at bestemmelsen i pagtens kap. XI om indsendelse af oplysninger ikke længere skal finde anvendelse på Puerto Rico. Et af Burma m. fl. stater fremsat ændringsforslag om plenarforsamlingens kompetence til at afgøre, om et ikke-selvstyrende område har opnået et fuldt mål af selvstyre, blev i 4. udvalg vedtaget med 32 stemmer mod 19, herunder de nordiske lande, medens 8 lande stemte passivt. Syvmagtsforslaget med sidstnævnte ændringsforslag blev herefter vedtaget i 4. udvalg med 22 stemmer mod 18, medens 19 lande stemte passivt, herunder de nordiske lande.

Efter plenarforsamlingens behandling af spørgsmålet den 27. november, hvor resolutionen blev vedtaget med 26 stemmer mod 16, medens 18 afholdt sig fra at stemme, herunder Danmark, erklærede De Forenede Staters delegerede, at han af præsident Eisenhower var bemyndiget til at erklære, at den amerikanske regering — såfremt Puerto Ricos lovgivende forsamling på et eller andet tidspunkt måtte vedtage en resolution til fordel for mere vidtgående eller endog fuldstændig uafhængighed — straks derefter ville anbefale kongressen, at en sådan uafhængighed blev indrømmet Puerto Rico. Såfremt denne situation skulle indtræde, var det præsidentens håb, at Puerto Rico ville tilslutte sig såvel Riopagten som De Forenede Nationers pagt. De ikke-administrerende magter, herunder navnlig de sydamerikanske, gav udtryk for megen tilfredshed med denne erklæring.

6. Valg af to medlemmer til udvalget om oplysninger fra ikke-selvstyrende områder.

(Dagsordenens punkt 35).

Den 8. december 1953 bekræftede plenarforsamlingen en indstilling fra 4. udvalg om valg af Guatemala og Burma til at indtræde i ovennævnte udvalg i stedet for Pakistan og Cuba, hvis valgperiode udløb